

תת"ע 4270/11/22 - מדינת ישראל נגד יהודה מוסיוב

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 4270-11-22 מדינת ישראל נ' יהודה מוסיוב
תיק חיצוני: 50500925958

כבוד השופטת מיכל דואני בהירי	בפני
מדינת ישראל	המאשימה
	נגד
יהודה מוסיוב	הנאשם

החלטה

בפני בקשה להורות על ביטול כתב האישום שהוגש כנגד הנאשם מחמת התיישנות.

רקע וטיעוני הצדדים-

במסגרת דיון שנערך בפניי ביום 11.12.22, טען ב"כ הנאשם שהודעת תשלום הקנס, המבוססת על צילום, לא הומצאה למבקש בתוך תקופה של ארבעה חודשים הקבועה בהוראות החוק.

ב"כ הנאשם מבקש לבסס טענתו על קביעתה של כב' השופטת משה מיום 15.3.22 בתיק המ"ש 8452-01-22 (להלן: "תיק המ"ש") במסגרתו האריכה המועד להגשת הבקשה להישפט בגין הודעת תשלום קנס מס' 50500925958.

בתיק המ"ש הועלתה טענה לפיה לא בוצעה מסירה כדין של דבר הדואר לידי המבקש.

המבקש הפנה לאישור המסירה וטען כי חסרים בו פרטים מהותיים.

עוד בין טיעוניו, כי ייגרם לו עיוות דין מאחר ומדובר בארבעה דוחות שניתנו לו בגין אותה עבירה ובסמיכות זמנים, באופן שאם היה ניתן לו יומו בביהמ"ש ניתן היה לטעון כי מדובר בארוע מתמשך אחד ולאחד את הדוחות.

כב' השופטת משה קבעה בזו הלשון: "לאור נימוקי הבקשה ובהיעדר אפשרות המשיבה כאמור בהחלטתי, להציג שם הדוור/ית ומתן אפשרות להגנה להוכיח טענתה אני נעתרת לבקשה".

בדיון בפניי הוסיף ב"כ הנאשם כי לא יתכן מצב בו מחד, יקבע ביהמ"ש שלא בוצעה מסירה כדין במסגרת בקשת ארכה להישפט ומאידך, לא תתקבל טענת התיישנות שהדוח לא נשלח בפרק זמן של ארבעה חודשים. מאחר והחלטת כב' השופטת משה חלוטה, לא ניתן לקבוע כי בוצעה מסירה. יתר על כן, הנאשם כופר בביצועה.

המאשימה בתגובתה טוענת כי מרגע שהוגש המ"ש נעצר מרוץ ההתיישנות ולמאשימה עומדת שנה נוספת להגשת כתב האישום. נטען כי המאשימה עמדה בפרק הזמן המוקצב לה עפ"י חוק.

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, מצאתי לדחות את הבקשה, אולם שלא מנימוקי המאשימה.

המסגרת הנורמטיבית

סעיף 239א לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ") בשילוב עם סעיף 225א לחסד"פ קובעים את המסגרת הנורמטיבית הנוגעת למשך הזמן שיחול בין ביצוע עבירת תעבורה למשלוח הודעה על ביצוע העבירה.

להלן לשונו של סעיף 239א:

"(א) עברה שנה מיום שבוצעה עבירה לפי פקודת התעבורה או לפי התקנות לפיה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמה לתאונת דרכים שבה נפגע אדם או ניזוק רכוש, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט לפי תקנה 38 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, אלא אם כן, תוך אותה תקופה, הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה, או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה; אולם, אם הוכיח בעל הרכב החשוד בעבירה כי לא חלה עליו אחריות לעבירה לפי סעיף 27ב לפקודת התעבורה, ניתן להגיש כתב אישום ולהמציא הזמנה למשפט למי שנהג ברכב, אם לא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה.

(ב) היתה העבירה כאמור בסעיף קטן (א) עבירה שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א לפקודת התעבורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט, אלא אם כן הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה בתוך התקופות כמפורט בסעיף 225א(1) או (2) או התקיים האמור בסעיף קטן (א2).

לשונו של סעיף 225א מורה כך:

(א) " עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228ב; ואולם, בעבירת קנס שהיא עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, ובעל הרכב הוכיח כי לא חלה עליו אחריות לעבירה לפי סעיף 27ב לפקודה האמורה, ניתן להגיש כתב אישום או להמציא הזמנה למשפט או הודעת תשלום קנס, למי שנהג ברכב אם לא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה.

(א1) - היתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב

כאמור בסעיף 27א או 27א1 לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בענינה הזמנה או הודעת תשלום קנס, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן:

- (1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה, למעט רכב כאמור בפסקה (2);
- (2) שישה חודשים ממועד ביצוע העבירה, אם היה הרכב רכב חדש או רכב מסוג שקבע שר התחבורה, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 (להלן: "תקנות סד"פ"), קובעת את חזקת המסירה בעבירות מסוג העבירה שבפני:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

נוכח האמור- בעבירות ברירת משפט שהחשד לגביהן מבוסס על צילום רכב, תשלח הודעה בתוך 4 חודשים וקיימת חזקה לפיה הומצאה ההודעה כדין בתוך 15 ימים ממועד המשלוח, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את הזימון בשל סיבות שאינן תלויות בו ולא בשל הימנעותו מלקבלה.

דין ומסקנות

ציר הזמנים הרלוונטי-

העבירה המיוחסת לנאשם נעברה לכאורה ביום 13.7.21.

דבר הדואר נושא את המועד 22.8.21.

בקשתו של הנאשם למתן ארכה להישפט הוגשה ב- 24.1.22.

טענותיו של ב"כ הנאשם מתמקדות בתקופה הקודמת לבקשתו של הנאשם להישפט.

על כן, אין בתגובתה של המאשימה, שעניינה התקופה שלאחר הגשת הבקשה, כדי להשיב לטענות ב"כ הנאשם.

מן האמור בדברי כב' השופטת משה, כפי שהובאו לעיל, עולה כי אכן קיימת קביעה שיפוטית על פיה הופרכה חזקת המסירה והנאשם הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר שלא באשמתו.

עם זאת, אין די בקביעה זו.

ביהמ"ש העליון התייחס במסגרת רע"פ 4967/21 אליהו נחום בע"מ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), מיום 2.8.21 לסוגיה דומה. כך נקבע:

"סיכומי של דבר, משהוכיחה המבקשת כי לא קיבלה את הודעת הקנס מסיבות שאינן תלויות בה, ניתנה לה האפשרות להארכת מועד להישפט, אך כל עוד ההודעה נשלחה אליה בתוך התקופה הנקובה בסעיף 1א225 לחסד"פ, אין בכך כדי למנוע הגשת כתב אישום נגדה מחמת התיישנות".

בבחינת לשון החוק מוסיף ביהמ"ש העליון: "סעיף 1א225 שצוטט לעיל, נוקט בלשון ברורה. חרף זאת, סבורה המבקשת כי יש לקרוא את התיבה "אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו" כך: "אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נמסרו". דא עקא, שאין בסיס לגישה פרשנית זו".

ביהמ"ש העליון מדגיש כי המחוקק בחר מילותיו בקפידה והסתפק **בשליחת** דבר הדואר.

מכאן כי אכן צודק ב"כ הנאשם בדבריו, כאשר בחר לטעון כי הופכה חזקת המסירה בעניינו של הנאשם, לצורך קבלת ארכה להישפט.

אולם, לצורך ביטול כתב האישום מחמת התיישנות, יש להראות כי ההודעה לא נשלחה לנאשם בתוך 4 חודשים ממועד ביצוע העבירה.

כידוע, לרשות עומדת חזקת התקינות המנהלית.

ב"כ הנאשם לא עמד בנטל להוכיח היעדר תקינות.

אישור המסירה, הגם כי אינו נמסר כדין, מעיד כי בוצע משלוח דבר הדואר. הדוור/ית חתום על גבי האישור ביום 22.8.21 ועל כן קיימת הוכחה פוזיטיבית לגבי משלוח ההודעה.

מדובר בפרק זמן הקצר מארבעה חודשים העומדים בפני המאשימה לצורך משלוח דבר הדואר.

נוכח האמור, הבקשה נדחית.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י' טבת תשפ"ג, 03 ינואר 2023, במעמד הנוכחים.

עמוד 4

